

dyrbimy šebi wot njeho kóžde předomanje wuprošycz, so bychmy wam niczo njedawali, khiba jeho šłowo, a wy dyrbicze šobu pomhacž sa to prošycz. Budžemy-li to wschitzy šwěru czinicž, dha tež budže tón Knjes hnadu dawacž, so by tež pola naš kóžde předomanje s jeho šłowa pschischło a s předomanja wěra wutrobow a s wěry šbóžnoscz wjele duschow.

A temu nam pomhaj, o ty dobry pastyrjo, šwojeje wěczneje šmilnoscze dla! Šamjeń.

Na njedzelu Jubilate.

Ta hnada našeho Knjesa Jesom Khrysta a ta luboscz Boža a tón dostatk teho šwjateho Ducha budž s wami wschitkimi! Šamjeń.

Wot bohabojasneho Lota, Abrahamoweho wuja, je nam powjedane, so, jako w Sodomje bydlesche, dwaj jandzelej k njemu pschińdžeschtaj a pola njeho nozowaschtaj. Šdyž pak chychu bjesbóžni wobndlerjo tamneho města wulku šłoscz na nimaj scžinicž, prošesche jich Lot, so bychu to njecžinili. Duž tamni jara roššobjeni džachu: „Ty šy šam tudy zusemniš a chzesch naš šudžicž?“ (1. Mójš. 19, 9).

To je hišcže nětk wažne šłowo, moji lubowani. Šwět njeje w žanym čašu wo niczo lěpschi byl, dyžli tam Sodom a Gomorrha. Šacž runje šjawne hrěščne skutki nješy w kóždym čašu jenaše byše, dha je tola myšl wutrobow šwětnych džěczi pschezo ta šama wostała, mjenujzy wotstupjenje a wottorhjenje wot žiweho Boha a jeho šwjatych pschikasnjow a hnadnych šlubjenjow a honjenje sa tym, šchtož je na semi a wot semje. A kaž buschtej tamnej měscze psches Knjesowy hněw s wohenjom a se šchwabelom wutupjenej, tak wěmy, so tón džen pschińdže, na kotrymž žyly šwět se wschěmi šwojimi žadosczemi we wohenju šańdže a wschitzy, kiž jemu pschisłuscheju a šo nješy dali s njeho wumóz a wutorhycz, s nim šahinu.